

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
CREAČKA
Farebné
vody

FRAGMENT

Alea, dievča mora (2)

Farebné vody

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová
Alea, dievča mora (2) – Farebné vody – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Pripravujeme pokračovanie!

3. časť série:

Alea, dievča mora – Tajomstvá oceánov

Tanya Stewnerová nezhorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň pre písanie sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Farebné
vody

FRAGMENT

Obsah

Dúhové more	9
Podvodný svet	20
Strážcovia	32
Posledná morská panna	42
Najlepšie leto	53
Rocková kapela	61
Čierna stopa	68
Azúrovomodrý pohľad	78
Východný vietor	88
Magické bytosti	99
Edinburgh	109

Trojnohý kormidelník	120
Pirátske srdce	130
Prezradení	139
Rozprávkový okamih	152
Zlodeji	160
Hviezdnatá obloha	168
Na sever	181
Škótska vysočina	192
Vodní duchovia	206
Zavana Ravanda	217
Krásna	233
Lochnesské jazero	247
Na dne jazera	252
Elvarion	265
Odkaz z minulosti	279
S vetrom v chrbte	297

So zatajeným dychom začala plávať pospiatky naspäť. V nijakom prípade sa k tým mužom nechcela otočiť chrbtom, pretože by tak bola veľmi zraniteľná. V otvorenom mori sa nemala kde schovať.

A práve v tej chvíli jeden z mužov otočil hlavu jej smerom.

Alea stuhla. Na tú vzdialenosť určite nemohol vidieť plávacie blany a mačacie oči, ale stačilo to na to, aby si ju všimol. Potápač zamával na druhého muža, ukázal na ňu a spolu sa dali do pohybu.

Vylakane zalapala po dychu. Plúcami jej prenikla ostrá bolesť. Musí odtiaľto okamžite odísť! No keď chcela pohnúť nohami, zistila, že ich má úplne zdrevenené. Vôbec si ich necítila, nieto aby s nimi bola schopná odplávať rýchlosťou, na ktorú bola zvyknutá!

Zachvátila ju panika.

Potápači sa stále približovali.

Odrazu ucítila akýsi vír a vzápätí pohyb. Nieкто je za ňou! Namáhavo otočila hlavu. Keď uvidela, kto prišiel, od úžasu sa jej rozšírili oči.

Dúhové more

Alea sa zahľadela na divoko sa vlniace more, ktoré sa rozprestieralo okolo nej a siahalo až po horizont. Pred očami mala žiarivý zázrak plný prepletených farieb a tvarov, ktoré jej chceli rozprávať o dobrodružstvách, búrkach a tajomstvách. Voda si všetko pamätala, v každej farebnej škvrne a v každom tvare boli ukryté tisíce rozmanitých príbehov a pocitov. Pre väčšinu ľudí to je iba obyčajný modrosivý Lamanšský prieliv. Farby v ňom vidí len ona. Je totiž dievča mora.

Aspoň si to myslí. Navyše všetko, čo sa udialo v posledných týždňoch, jej teóriu potvrdzovalo. Je iná. Je magická.

Je... rojko. Zahryzla si do spodnej pery. Pridlho sa dívala na farebné žiarivé more, zatiaľ čo ostatní členovia Alfa cru vykonávali všetku prácu, ktorú treba každý deň urobiť na plachetnici, ako je *Crucis*. Pozrela sa na zvyšok posádky.

Tess Taurus práve na prove vešala na šnúru vypratú bielizeň. Dlhé dredy jej padali do tváre, tmavá pleť sa jej

na slnku leskla. Prirodzene drsným hlasom si popod nos spievala akúsi pesničku.

Benjamin Libra bol za veľkým kormidlom na kapitánskom mostíku a viedol loď. Ben je z nich najstarší a o plachtení vie viac než ostatní. Práve preto je kapitánom lode a všetci poslúchajú jeho rozkazy. Momentálne sedel na starej stoličke, nohou ovládal kormidlo a zároveň jedol z misky zemiaky, ktoré mali na obed. V zuboch zvieral kuchynský nôž.

V okamihu, keď Alea začala pohľadom pátrať po Benovom mladšom bratovi, na palubu blízko nej dopadol Samuel Draco. Chlapec sa pred chvíľou vyšplhal na sťažň, aby uvoľnil zamotané lano, a teraz elegantne pristál priamo pred ňou. „Ahoj!“ zvolal a zasmial sa, pričom ukázal obrovskú medzeru medzi zubami.

„Ahoj!“ odpovedala.

„Upečieš dnes konečne sušienky? Už si ani nepamätám, ako chutia.“

Alea sa zasmiala. „Veď som piekla včera! Kde sú?“

Sammy sa široko usmial. „Tu,“ zapriadol ako mačka a pohladkal si brucho. „Potrebujem pridať, inak mi brucho nenarastie. Musíš predsa podporovať môj projekt!“

„Projekt brušisko?“ ozvala sa Tess z paluby. „Pri tvojej chudej postave z toho aj tak nikdy nič nebude,“ skonštatovala.

Sammy vystrúhal úsmev od ucha k uchu a z uličnickej tváre si odhrnul prameň ryšavých vlasov. „Už som ti

povedal, že som do teba totálne beznádejne zamilovaný?“ opýtal sa.

Tess doňho hodila štipec na bielizeň a zašomrала niečo po francúzsky. Po nemecky hovorí veľmi dobre, ale keď nadáva alebo sa rozčúli, automaticky prejde na svoju materinskú reč.

„Aj do teba som beznádejne zamilovaný, Snehulienka,“ povedal Sammy a žmurkol na Aleu.

Alea sa usmiala. Sammy ju volá Snehulienka, lebo má dlhé čierne vlasy a bledú pleť. Vlasy si nechala narásť poriadne dlhé, aby pod nimi schovala nechutné chrasty za ušami. Bledú pleť má preto, lebo neznáša slnko. Možno to však súvisí aj s tým, že len čo sa celá ponorí do morskej vody, jej pokožka nadobudne striebristozelený trblietavý nádych.

„V tom prípade radšej okamžite upečiem ďalšie sušienky,“ vyhlásila a pobrala sa do podpalubia.

„Strhol sa vietor. Napneme plachty!“ zakričal odrazu Ben z kapitánskeho mostíka, zemiaky odsunul nabok a vstal.

„Super!“ zvolal Sammy a nadšene zatlieskal.

Tess odložila bielizeň. „Jasné, jasné, kapitán!“

„Kosatka!“ zavelil Ben svojej posádke a cez sklo dal znamenie.

Alea už rozumela všetkým jeho pokynom a signálom a okamžite sa pustila do práce aj s Tess a so Sammym. Boli zohratý tím a spolu fungovali ako hodinky.

Po chvíli sa k nim pridali aj Ben a spoločnými silami napínali laná, kým sa im nad hlavami nerozvinula kosatka *Crucis*. Hneď nato vytiahli aj hlavnú plachtu a Alea s úsmevom na perách sledovala, ako sa majestátne napína vo vetre. Bola šťastná, že môže byť členkou Alfa cru. Spoločný život na palube zbožňovala. Zbožňovala more. A, pravdaže, zbožňovala aj slobodu. Plavili sa na vlastnej lodi na otvorenom mori a nikto im nemohol prikazovať, čo majú alebo nemajú robiť.

„Podarilo sa ti z nich niečo vyčítať?“ Benov hlas ju vytrhol zo zadumania. „Z farieb mora?“

„Nie som si istá.“ Alea si povzdychla. Po tom, čo pred dvoma týždňami počas búrky spadla do mora a pod vodou jej narástli žiabre a plávacie blany, otvoril sa jej zrazu aj celý farebný podmorský svet. Rýchlo si uvedomila, že farby a tvary nie sú len pekné, ale že sa v nich ukrývajú aj príbehy, pocity... skrátka, informácie. Žiaľ, z nádherných farebných morských kobercov ich ešte nevedela dobre vyčítať.

„Tam vzadu bolo vo vode tyrkysové... kľbko,“ povedala Benovi. „Myslím si, že sa vytvorí vždy na mieste, kde predtým plávala nejaká iná loď.“ Zhlboka si vzdychla. Toto naozaj nie je ohurujúci výkon!

„Je to dobrý začiatok,“ pochválil ju Ben a prstami si prehrabol rockersky strapaté vlasy.

Alea sa neprítomne usmiala. „Nie, ešte musím veľa trénovať.“ Pokrčila plecami. „Radšej idem upiecť sušienky.“

Sammy chce byť za každú cenu tučný a kamarátov by sme predsa mali v plnení ich snov podporovať.“

Ben vybuchol do smiechu a vrátil sa na kapitánsky mostík. Alea otvorila dvere do podpalubia a zišla niekoľko schodov do salóna. V podpalubí *Crucis* bolo veľmi útulne. Nachádzala sa tam malá kuchynská linka, sedací kútik so starým notebookom a s dvoma širokými pohovkami. Na jednej z nich bol položený paplón a vankúš, pretože tu spával Lennox Scorpius, piaty člen Alfa cru.

Lennox práve sedel na pohovke a opravoval staré lano. „Ahoj,“ pozdravil sa jej s úsmevom.

„Ahoj,“ odzdravila Alea a otvorila skrinku kuchynskej linky, aby z nej vybrala misu, múku a cukor.

„Ak bude fúkať takto slabo, cesta do Škótska nám potrvá ešte najmenej týždeň,“ vyhlásil Lennox.

„Práve začal fúkať juhovýchodný vietor. Vytiahli sme plachty,“ oznámila Alea a zadívala sa na Lennoxu. Sedel vystretý na pohovke. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a azúrovomodré oči si skúmavo premeriavali jej tvár.

„Aha,“ hlesol a vyzrel z okienka. „Možno pri Lochneskom jazere nájdeme odpovede, ktoré hľadáme,“ zamumlal a natiahol za niečím ruku. Bola to sklenená snežiaca guľa, ktorú pred týždňom našli v bruchu veľryby. Vnútri bola napísaná veta, ktorá členov Alfa cru priviedla k tomu, aby sa okamžite vydali na cestu

do Škótska. Vzhľadom na to, že odvtedy panovalo v podstate úplné bezvetrie, veľmi ďaleko sa zatiaľ, žiaľ, nedostali.

Slová v guľi pripomínali čarovné posolstvo z iného sveta:

Vy, ktorí toto dokážete prečítať vydajte sa k Lochnesskému jazeru.

Z celej ich partie dokázali tú správu prečítať iba Alea s Lennoxom. Pre Tess, Bena a Sammyho boli písmená neviditeľné.

„Dúfam, že konečne zistíme, kto vlastne si,“ dodal Lennox po krátkej pauze. „Alebo... kto vlastne sme.“

„Možno,“ odvetila Alea trochu odmerane a z chladničky vybrala maslo a vajcia.

V tom okamihu sa vo dverách zjavila Tess. Prekvapene vyslovila niečo, čo znelo ako: *Ke fet vú?* Vzápätí si uvedomila, že to povedala po francúzsky, a tak sa opýtala ešte raz: „Čo robíte?“ Striedavo hľadela na Lennox a na Aleu. „Ruším?“

„Nie!“ vyhrkla Alea.

Lennox hlasno vydýchol, odložil guľu bokom a ďalej sa venoval starému lanu.

„Idem zavolať rodičom,“ oznámila Tess a zmizla v dievčenskej kajute.

Alea pripravila cesto na sušienky, potom z neho vytvarovala malé kotvy a poukladala ich na plech. Ticho,

ktoré sa rozhostilo medzi ňou a Lennoxom, bolo vinou nevyslovených otázok nepríjemné a ťaživé. Alea napriek tomu pokračovala v pečení. Nakoniec plech strčila do rúry, nastavila teplotu, zatvorila rúru a utrela si ruky.

„Alea...“ Lennox stál odrazu tesne pri nej. „Čo sa deje?“

„Čo? Nič. Ja...“

„Už niekoľko dní si čudne našťvaná.“ Snažil sa zachytiť jej pohľad, no Alea tvrdošijne hľadela na svoje ruky a nervózne si preťahovala rukavice cez zvrátené chrasty medzi prstami. „Si našťvaná na mňa?“

„Nie.“ Keď bol takto blízko, srdce jej okamžite začalo biť rýchlejšie než zvyčajne. „Nič sa nedeje.“

Lennox na chvíľu zaváhal a potom povedal: „Myslel som si, že sme... kamaráti, ale zjavne som sa mylil.“

„Ja...“ začala.

Lennox niekoľko sekúnd čakal, ale nič viac nepovedala, preto sa otočil a vyšiel zo salóna.

Alea tam zostala stáť ako obarená. Srdce jej búšilo tak, že to až bolelo.

Pobrala sa do svojej kajuty, no prv než otvorila dvere, chvíľu za nimi počúvala. V kajute bolo ticho, takže Tess už asi s rodičmi dotelefonovala. Vošla teda do malej miestnosti a zatvorila za sebou dvere. Jej spolubývajúca ležala na hornom matraci ich poschodovej postele a rozmrzene sa hrala s mobilom. „Čo sa deje?“ opýtala sa.

Tess pokrčila plecami.

„Rodičia?“

„Hej.“ Tess pevne zovrela pery. „Práve som mame rozprávala, ako sme s otcom raňajkovali v našej najobľúbenejšej kaviarni, a mama sa opýtala: *Vo vašej najobľúbenejšej kaviarni? Myslela som si, že je celé leto zatvorená! To si mi predsa povedala minule!* Dočerta!“ Tess pokrútila hlavou, neprítomne si počúchala oči a zamumlala niečo po francúzsky. „Tentoraz som z toho ešte nejako vykorčuľovala. No už je tá moja... ako sa to povie... pavučina lží taká veľká, že začínam strácať prehľad,“ uzavrela skormútene.

Tessini rodičia sa chcú rozviesť a nekomunikujú spolu. Preto Tess svojej mame oznámila, že býva u otca, a otcovi tvrdila, že je u mamy. A pritom bola na plachtinici a plavila sa po mori! Rovnako ako Alea, aj Tess zbožňovala život a voľnosť na *Crucis* a pevne verila, že pravda nevyjde najavo. No klamať rodičom bolo zjavné čoraz náročnejšie.

„Ach jaj!“ vzdychla Alea a usilovala sa sústrediť na Tessin problém, hoci do kajuty prišla preto, aby sa s ňou porozprávala o Lennoxovi. „Celé ti to trochu prerástlo cez hlavu, však?“

„Dá sa to tak povedať.“ Tess sa uškrnula. „Navyše je nanič, stále takto rodičom klamať. Vlastne sú celkom fajn. Obaja.“

Alea by jej rada pomohla. V poslednom čase sa z nich stali dobré kamarátky a nebolo to len preto, lebo boli

jediné dve dievčatá na palube a spali spolu v jednej kajute.

Tess naklonila hlavu. „A tebe je čo? Vyzeráš dosť strhane.“

Alea sklonila hlavu a cítila, že srdce jej ešte stále bolestivo bije. „To kvôli Lennoxovi.“

Tess si vzdychla. „Čo to s vami je?“ opýtala sa a posadila sa na posteli. „Keď prišiel na palubu, ustavične si bola v jeho blízkosti! Dokonca si mi povedala, že nejakým spôsobom patríte k sebe. *Ako keby sme patrili k sebe ešte skôr, než sme sa spoznali.* Presne to si predsa povedala!“

„Áno, to som povedala. Na tom sa nič nezmenilo. Lennox a ja sme zjavne... iní.“

„Lennox však v mori farby nevidí. A pod vodou mu nenarastú žiabre a plávacie blany,“ namietla Tess.

„To je pravda,“ uznala Alea. Lennox síce tiež dokázal prečítať správu v guli, ale tie ostatné schopnosti, vďaka ktorým je *magická*, nemá. Má však iné, o nič menej magické než tie, ktoré má ona. No o tých Tess, Ben ani Sammy zatiaľ netušili.

Kamarátka sa na ňu uprene zadívala: „Si do Lennoxu zamilovaná?“

„Nie!“ Alea sklopila zrak a potom takmer šeptom dodala: „Nechcem byť doňho zamilovaná.“

Tess vydala zvláštny zvuk, ktorý Aleu prinútil zdvihnúť hlavu. „Takže si doňho zamilovaná,“ zhrnula.

„Ja...“ zajakala sa Alea a márne sa usilovala, aby jej hlas znel pevne a rozhodne. „Spája nás náš pôvod! Moja biologická matka povedala mojej pestúnke, že sa nikdy nesmiem dostať do kontaktu so studenou vodou, lebo by to pre mňa mohlo mať nedozerané následky. Lenže v skutočnosti s vodou vôbec nijaké problémy nemám a to, čoho sa obávala, platí stopercentne na Lennox! To je predsa veľmi zvláštne!“ Rozrušene si poťahovala rukáv. „Lennox a ja sme nejakým spôsobom spojení. Keď som s ním, pripadá mi všetko správne.“ Pozrela sa na Tess spýtavým pohľadom, no výraz na kamarátkinej tvári bol nečitateľný. „Určite to nesúvisí so zamilovanosťou, skôr to má niečo spoločné s tým naším čudným prepojením,“ dodala.

Tess mlčala.

„Lennox do mňa určite tiež nie je zamilovaný,“ vzápätí pokračovala Alea. „Len má ten inštinkt. Chce ma chrániť a cíti, že na mňa musí dávať pozor. Práve preto je často v mojej blízkosti. Nikdy však nepovedal, že ma... má rád.“ Alea sa zhlboka nadýchla. „Nechcem mu prekážať. Nechcem, aby voči mne cítil nejakú povinnosť. Často sa snaží byť niekde blízko mňa, ale myslím si, že to robí iba preto... lebo musí. Lebo má ten ochranný syndróm, ktorý sa uňho v súvislosti so mnou vždy prejaví.“

Tess hľadela do prázdna.

Alea pozbierala odvalu a hlesla: „Alebo si myslíš, že by do mňa predsa len...“

Zdalo sa, že Tess je ponorená hlboko vo svojich myšlienkach. Napokon sa však na kamarátku pozrela. „Nie. Vlastne nemám pocit, že je do teba zamilovaný.“

Alea sa zrazu nemohla nadýchnuť.

„Myslím si, že sa o teba zaujíma predovšetkým preto, lebo máte zjavne niečo spoločné,“ uzavrela Tess.

„Jasné, nie je v tom nič viac,“ povedala Alea pridusene. Keď si uvedomila, že vetu vyslovila, akoby to bola otázka, zavrtila hlavou a dodala čo najpresvedčivejším hlasom: „Nie, rozhodne v tom nie je nič viac.“

Tess skĺzla z postele, chvíľu nerozhodne stála pred Aleou a potom ju objala. Hoci o sebe tvrdila, že nie je objímací typ, teraz ju dlho a pevne držala.

Alea si položila hlavu na jej plece a musela sa veľmi premáhať, aby nezačala plakať. Ved' predsa tušila, že Lennox sa o ňu zaujíma len ako o dobrú kamarátku a spojenca. Môže mu pomôcť nájsť jeho korene, nič viac.

Keď Tess uvoľnila zovretie, Alea si zotrela z kútika oka slzu a preklínala svoje srdce, ktoré sa odmietalo upokojiť.

Podvodný svet

Alea dlho stála na prove *Crucis* a hľadela na vodu. Teraz sa nesnažila vyčítať z farieb mora nejaké posolstvá, pretože momentálne mala problém sama so sebou.

Tess sedela neďaleko nej na debne a čosi šila. Zdalo sa, že zašívá dieru na Sammyho tričku. Z času na čas sa pozrela na Aleu.

Lennox bol v sedacom kútiku na korme a na gitare hral jednu smutnú pieseň za druhou. Ako jednotlivé tóny postupne doliehali až k Alei, musela sa veľmi pre-máhať, aby sa znovu nerozplakala.

„Čo je to tu za ponurú náladu?“ opýtal sa Sammy, ktorý sa náhle objavil vedľa nej. „Pohádala si sa vari s niekým, Snehulienka?“

„Nie,“ odvetila. „Vlastne ani nie.“

Sammy si vložil do úst čerstvo upečenú sušienku. „Takto to nepôjde!“ zamliaskal. „V pravidlách partie je, že nikto nemôže mať zlú náladu dlhšie než len veľmi krátko.“

„V akých pravidlách partie?“

Chlapec sa usmial od ucha k uchu, otázku odignoroval a vyhlásil: „Okamžite musíme vymyslieť niečo úžasné, čo by všetkým zlepšilo náladu.“ Poškrabal sa na brade a oznámil: „Už to mám!“

„To som teda zvedavá,“ povedala Alea. Robiť niečo, čo by ju priviedlo na iné myšlienky, považovala za dobrý nápad.

„Pôjdeme sa spolu potápať!“ zvolal Sammy.

Alea sa naňho prekvapene pozrela. Dosiaľ bola vo vode vždy sama, pretože najskôr chcela morský svet preskúmavať iba po svojom. Počas posledných výprav si však čoraz častejšie želala, aby sa o svoje zážitky mohla s niekým podeliť.

Sammy sa na ňu zadíval, na tvári sa mu zračilo očakávanie. „Už niekoľko dní sa ťa chcem spýtať, či by som mohol ísť s tebou, ale Ben mi to zakázal. Povedal, že by sme mali počkať, kým to nenavrhnem sama. No teraz je pre dobrú náladu celej posádky veľmi dôležité, aby sme to urobili!“

Alea sa zasmiala. „Tak dobre.“

„Super!“ Sammy zdvihol päšť vo víťaznom geste. „Konečne!“

„Tess!“ zakričala Alea na kamarátku a zamávala jej.

„Čo sa deje?“

„Čaká nás dobrodružstvo,“ oznámil Sammy povzneseným hlasom, keď k nim prišla. „Spolu sa vydáme skúmať skryté tajomstvá morských hlbín!“

„Aha.“ Zdalo sa, že Tess je v myšlienkach úplne inde.
„Fajn.“

Alea sa na ňu povzbudzujúco usmiala. „Ukážem ti pod vodou salto.“

Na Tessinej tvári sa jej podarilo vyčariť aspoň náznak úsmevu. „Veľmi rada by som s tebou šla pod vodu,“ priznala, „ale v porovnaní s tebou a ostatnými som v mori ako... ako sa to povie... slon v porceláne.“

„Slony mám rada!“ zvolala Alea.

To Tess obmäkčilo. „Bon,“ súhlasila a pobrala sa odložiť šitie. „Úprimne povedané, som dosť zvedavá. Najmä na všetky tie magické veci.“

„Aj ja!“ pridal sa Sammy.

„Musím vás upozorniť, že už niekoľko dní som nestretla nič magické,“ oznámila im Alea, a keď uvidela Sammyho sklamaný výraz, rýchlo dodala: „Možno dnes budeme mať šťastie.“

„Pravdaže budeme mať šťastie!“ zvolal chlapec a prikývol, akoby súhlasil sám so sebou. „Veď sme deti šťasteny!“

„My sme predsa komickí čudáci,“ opravila ho Tess.

„A radi!“ automaticky dodali Sammy s Aleou.

V tej chvíli k nim prišiel Ben. „Čo sa to tu deje?“

Sammy vyskočil na debnu a doširoka rozťahol ruky. „Alfa cru sa práve pripravuje na jedinečné a veľkolepé dobrodružstvo!“ vyhlásil. „Aké neuveriteľné udalosti čakajú na jej členov v hĺbinách mora? Aké magické

stvorenia vyskúšajú odvahu a rozhodnosť neohrozených svetoznámych členov partie?“

Alea sa pridala: „Čaká vás ďalšie pokračovanie slávnych *Detí šťasteny!*“

Ben, Sammy a Alea vyprskli do smiechu a dokonca aj Tess skrivila pery do náznaku úsmevu.

„Myslíte to vážne? Pôjdeme sa spolu potápať?“ opýtal sa Ben, keď sa trochu upokojili.

„Nuž, ak máme dosť potápačských výstrojov...“ povedala Alea.

Ben najskôr v duchu počítal, potom s úsmevom oznámil: „Máme tri. Jeden je Sammyho, druhý môj a tretí patrí strýkovi Oskarovi.“ Oskar Walendy ešte pred pol rokom žil na *Crucis* so svojimi dvoma synovcami. Od Benovej plnoletosti chlapci cestovali sami a ich strýko kdesi v tibetskom kláštore meditoval a písal knihu. „Tri prístroje nám stačia,“ pokračoval Ben. „Alea, ty nijaký nepotrebuješ a Lennox s nami aj tak nemôže ísť.“

„Lebo nevie plávať,“ zamumlala Alea.

„Aj keby vedel plávať, nemohol by ísť,“ namietol Ben. „Alergia na chlad by mu spôsobila hrozné bolesti. Červené papradie sme už minuli, však?“

Alea prikývla. Červené papradie bola rastlina, ktorú objavila na morskom dne. Pomáhala proti obrovským bolestiam, ktoré Lennoxovi spôsobovala studená voda – nezáležalo na tom, či ju pil, alebo v nej plával. Navyše bolo úžasné, že rastlina mala dokonca aj preventívny

účinnok. Ako dlho však môže Lennox zostať v morskej vode po tom, čo vypije hrnček odvaru, ešte nevyškúšali, lebo na svojich výletoch počas uplynulých dní na nijaké červené papradie nenatrafila. „Máš pravdu, už nijaké nemáme. Lennox s nami teda rozhodne nemôže ísť,“ povedala. „Už ste sa niekedy potápali v Lamanšskom prielive?“

„Áno, potápali,“ odvetil Ben. „Ak mám byť úprimný, nepatrí k mojim obľúbeným miestam na potápanie.“

Alea vedela, čo tým myslí. „Máš pravdu, more je tu veľmi špinavé.“

„Extrémne znečistené, to naozaj je, ale čo už,“ skonštatoval Ben. „My sa budeme potápať s morskou pannou!“

Alea sa usmiala. „Takže vyrazíme, prelečte sa!“

O dvadsať minút boli takmer pripravení vyraziť. Plachty medzitým zase spustili, lebo juhovýchodný vietor utíchol rovnako rýchlo, ako sa predtým zdvihol.

Alea bola veľmi nervózna. O chvíľu po prvý raz vezme kamarátov do svojho sveta! Ben, Sammy a Tess mali na sebe čierne neoprénové obleky, plutvy a potápačské masky. Tess sa potápala len niekoľko ráz, preto nasadila svoj neprístupný výraz – pokerovú tvár –, ako vždy, keď bola trochu neistá.

Zatiaľ čo Ben dával posledné inštrukcie a dokončoval prípravu, Alea sa pozrela smerom ku kapitánskemu mostíku. Pri kormidle stál Lennox a zahĺbený do svojich myšlienok hľadel do diaľky. Vyzeral smutne, takmer stratene.

„Vďaka, že budeš držať pozíciu, kým budeme vo vode, Škorpión!“ zavolať naňho Ben.

Lennox prikývol, no nevydal ani hláska.

Krátko nato sa Tess, Ben a Sammy vo svojich neoprénoch horeznak prevrátili do vody, Alea za nimi v rifliach a tričku skočila elegantnú šípku.

Len čo ju obklopila studená morská voda, celé telo jej začalo brnieť a cítila sa ako zelektrizovaná. Vzápätí sa premenila. Z ohavných chrást na pokožke medzi prstami na rukách aj nohách za niekoľko sekúnd vyrástli pevné šlachovité plávacie blany. Z chrást za ušami sa stali žiabre, vďaka ktorým mohla pod vodou dýchať. Jej pokožka nadobudla striebristozelený lesk a oči sa nastavili na „mačacie videnie“ – aj v najtmavších hĺbiniach mora preto videla rovnako dobre ako za denného svetla.

Ben, Sammy a Tess na ňu fascinovane hľadeli cez svoje masky. Ešte nikdy nesledovali, ako sa mení na morské dievča, a na ich tvárach sa odrážal údiv a očarenie.

„Poďte so mnou!“ zvolala Alea svojím vodným hlasom, ktorý znel síce trochu tlmene, ale napriek tomu mu bolo dobre rozumieť. Prudkým kopnutím sa odrazila a plávala napred. Ostatní ju nasledovali. Ben a Sammy žili na mori už niekoľko rokov, takže boli výbornými plavcami. Pre Tess to bolo, naopak, trochu náročné, a tak za nimi zaostávala.

Keď sa k nej Alea otočila, všimla si, že je obklopená tmavými farbami – plávali okolo nej obrovské hnedočierné

kvapky. Tento obraz už poznala. Niečo podobné videla v Tessinej fľaši s vodou chvíľu po tom, čo dotelefonovala so svojou mamou. Hnedočierne kvapky signalizovali, že Tess klame. Poznala už aj veľké béžové obláčiky, ktoré sa okolo nej miešali s tmavými kvapkami. Znamenalo to, že má zlé svedomie – nebolo to však nič prekvapujúce, pretože sama jej pred niekoľkými minútami povedala, že pre ustavičné klamstvá sa cíti hrozne.

Alea doplávala k Tess a oboma rukami ju chytila pod pazuchami. Napadlo jej totiž, ako môže kamarátke zlepšiť náladu. „A čo nejaká akcia?“ opýtala sa, vyrazila ako raketa a ťahala ju za sebou.

Tess vyzerala najskôr trochu vystrašene, no po chvíli jej oči začali žiariť šťastím. Alea sa zasmiala a ešte zrýchlila. Nedávno aj ju podobným spôsobom ťahala veľryba a práve vďaka tomu vie, aké je to zábavné. Okolo Tess začali odrazu poletovať zlatožlté bublinky podobné konfetám, takže Alea si bola istá, že ju to baví a cíti sa dobre.

Keď sa veľkým oblúkom vrátili k Benovi a Sammymu, chlapec sa na ňu s očakávaním zadíval. Aj jeho teda chytila pod pazuchy a vyrazila vpred. Uháňali vražedným tempom a Sammy by určite výskal od radosti, keby mu v tom nebránila potápačská maska. Aj okolo neho sa vznášali zlatožlté bublinky, a tak bolo jasné, že sa náramne baví.

Nakoniec dopriala rýchlu jazdu aj Benovi. Radosť v jeho očiach spôsobila, že teraz sa bublinky vznášali aj okolo nej a mali trblietavú zlatožltú farbu rovnako ako Benove.

Alea sa zasmiala. Čo ďalšie by im mohla ukázať? Pod vodou možno objavovať kopu vecí. Vtom Sammy urobil zvláštny pohyb rukami. Vyzeralo to, akoby chcel naznačiť východ slnka. Zdalo sa, že Ben rozumie, čo má brat na mysli. Aj on začal gestikulovať a pripomínalo to mávanie neviditeľnou taktovkou.

Alea ich zamyslene pozorovala a odrazu pochopila. Ben nemával taktovkou, ale kúzelníckou paličkou! Chcu vidieť niečo magické! Tu v Lamanšskom prielive to však bolo dosť náročné. V uplynulých dňoch preskúmala niekoľko piesčitých plytčín, lebo dúfala, že sa jej podarí natrafiť na škriatkov. Odvtedy, čo im minulý týždeň celá tlupa stvorení žiarivých farieb pomohla oslobodiť lodnú vrtuľu *Crucis* od plastových obalov, už, žiaľ, nijakého nestretla.

Pokúsi sa však zavolať špeciálne stvorenie, ktoré jej pri hľadaní škriatkov môže pomôcť. Zhlboka sa nadýchla žiabrami a zakričala: „Pátračka Patrícia! Potrebujem ňu!“ Vedela, že zvuk jej hlasu sa pod vodou šíri oveľa rýchlejšie než na vzduchu, vďaka čomu jej volanie začujú aj veľmi vzdialené bytosti. V posledných dňoch skúšala pátračku Patríciu zavolať už niekoľko ráz, no nikdy sa neobjavila.

„Prišla som,“ znenazdajky za ňou zaševelil zvonivý hlások.

Tessine oči sa rozšírili od údivu a Alea sa otočila o stoosemdesiat stupňov.

Pred ňou plávala nádherná smotanovo-modrá pátračka Patrícia. Všetky Patrície vyzerajú ako čosi medzi koralom a stromčekom a na nespočetných konáríkoch, ktoré sa pohybujú vo vode ako chápadlá chobotnice, majú tisíce očí.

Ben si pátračku Patríciu fascinovane premeriaval a Sammy bol taký vzrušený, že nevydržal ani chvíľu v pokoji.

Alea sa obrátila ku koralovému stromčeku. „Hľadám škriatkov,“ povedala. „Potrebujem sa ich spýtať, čo vedia o morských ľuďoch.“ Musela sa sústrediť na to, aby používala oznamovacie vety, lebo pátračky Patrície neodpovedali na otázky. Zdalo sa však, že škriatkovia sa v kúzelnom morskom svete vyznajú veľmi dobre a navyše sa aj radi rozprávajú. Žiaľ, pri ich poslednom stretnutí nemala možnosť zistiť niečo o svojom pôvode – a to teraz rozhodne chcela napraviť. V podstate o morských ľuďoch nevedela nič okrem toho, že existovali. Prečo však zmizli? Čo sa s nimi stalo? V hlave jej vírili tisíce otázok, na ktoré chcela čo najskôr dostať odpovede – a podľa možnosti nie až pri Lochnesskom jazere. S napätím sa pozrela na koralový stromček.

„V mojej oblasti nežijú nijaké magické bytosti okrem mňa,“ zazvonila Patrícia.

Alea sklamane prikývla. Tess sa na ňu prekvapene pozrela a vtedy si uvedomila, že s Patríciou komunikuje vodnou rečou, rovnako ako predtým so škriatkami, a tá je pre Tess a ostatných ľudí nezrozumiteľná. Ani Alea netušila, ako je možné, že ona týmto jazykom hovorí

bez problémov. Len čo stretla magické bytosti, začali jej slová samy od seba vychádzať z úst.

„Aké ďalšie magické bytosti okrem škriatkov a Patrícii ešte existujú?“ opýtala sa, aj keď si bola istá, že odpoveď nedostane.

Samozrejme, jej domnienka sa okamžite potvrdila.

„Neklad' mi nijaké otázky!“ odvetila Patrícia tónom, ktorý znel príjemne zvonivo a zároveň naštvane. „Som pátračka Patrícia. Pátram.“

„Pravdaže, ospravedlňujem sa,“ zamumlala Alea. Napriek tomu to stálo za pokus. Patrícia každú chvíľu rozhovor ukončí, preto sa Alea potrebovala rýchlo sústrediť na ďalšiu dôležitú vec. „Prosím, nájdi mi červené papradie.“

Patrícia nevydala ani hláska, len zamávala rukami. Alea už vedela, že ak sa v tejto oblasti červené papradie nachádza, práve v duchu hľadá najkratšiu cestu, ktorá ich k nemu dovedie, a keď ju nájde, vyrazí rýchlosťou blesku.

Preto naznačila Tess, Benovi a Sammymu, že sa jej majú pevne chytiť. Ben a Sammy ju chytili za ruky, Tess za pútko na rifliach.

„Nasleduj ma,“ zazvonila presne v tom okamihu Patrícia. Ruky spojila nad sebou a začala sa otáčať ako motorová vrtuľa helikoptéry. Hneď nato vyštartovala.

„Pevne sa držte!“ zvolala Alea a nasledovala pátračku Patríciu. Nebolo ľahké plávať s tromi ľuďmi v závese, z ktorých dvaja ju držali za ruky, ale našťastie pri plávaní využívala najmä nohy, takže to nakoniec zvládla.

Prenikali čoraz hlbšie do mora. Niekoľko rás sa museli vyhnúť škvrnám od oleja veľkým ako skrine, ktoré sa voľne pohybovali vo vode. Alea o nich vedela už zo svojich predchádzajúcich výprav, takže sa im dokázala bez problémov vyhnúť. Nakoniec dorazili na morské dno. Tam konečne uvidela červené papradie! Obrovské pole červených krov sa tiahlo cez niekoľko údolí.

„Vypátrala som, čo si žiadala,“ zazvonila Patrícia a dovedla ich až na okraj poľa s červeným papradím. „Som pátračka.“

„Super! Vďaka!“ zvolala Alea, ale Patrícia sa už otočila a uháňala preč.

Ben, Sammy aj Tess Aleu pustili. Ben šiel okamžite k papradiu a začal ho skúmať, zatiaľ čo Sammy sa ešte díval za vzdalujúcou sa Patríciou. Okolo Tess sa vytvoril oranžový vír.

Alea vedela, čo to znamená: mala strach. Rýchlo k nej doplávala. „Sme síce na morskom dne, ale kedykoľvek budeš chcieť, môžem ťa vyniesť na hladinu,“ ubezpečila ju. „Nemusíš sa báť.“

Zdalo sa, že Tess to ako-tak upokojilo. Prikývla a oranžové víry razom trochu vybledli.

Alea ju chytila za ruku. „Poď, natrháme zopár trsov červeného papradia pre Lennox.“

Tess sa dala ťahať. Plávali kúsok pozdĺž poľa a o chvíľu sa k nim pridali aj Ben so Sammym.

Okolité morské dno v porovnaní s poľom s červeným papradím vyzeralo veľmi smutne. Väčšinou tam bolo bahno, z ktorého trčalo obrovské množstvo odpadkov – staré fľaše, vrecká, žiletky, zubné kefky, príbory a ďalšie čiastočne rozložené veci, ktoré ľudia denne používajú.

Keď teraz všetci štyria plávali pozdĺž poľí, Alea uvažovala, kto vlastne tieto obrovské lány vysadil. Boli to morskí ľudia? Škriatkovia? Alebo iné magické bytosti, ktoré ešte nepozná? Nech už to bol ktokoľvek, z nejakého dôvodu potreboval veľké množstvo červeného papradia. Ani na jednej zo svojich doterajších prieskumných výprav nenarazila na iné polia.

V tom okamihu sa vedľa poľa čosi prudko šklblo.

Alea sa vyľakane mykla.

V bahne čosi je!

Tess vystrašene ukazovala na to isté miesto, ale Sammy niečo videl aj na druhej strane. Tam sa tiež voľačo pohybovalo!

Alea si so strachom uvedomila, že morské dno sa všade okolo nich hýbe.

Môžu to byť škriatkovia? Nie. Škriatkovia zbožňujú plytké piesčiny, nie takéto hĺbky.

Toto je čosi iné. Morské dno sa mykalo a vlnilo, akoby sa v ňom ukrývala celá armáda.

Aleino srdce začalo biť na poplach.

V tej chvíli sa dno zdvihlo.

Alea zatajila dych. Z bahna na morskome dne sa zdvihli stovky rýb. Boli tučné a mali široké tlamy a špicaté ostne. Ako vznášajúce sa bubliny pomaly stúpali z dna a plávali k hladine.

Ben zbledol. Rukou naznačil blížiacu sa hrozbu. Alea tomu gestu rozumela: tieto ryby sú nebezpečné! Ben ich zjavne poznal. Zdalo sa, že sa ich pokúša upozorniť, že sú jedovaté.

Sammy mal oči rozšírené od hrôzy a stále cúval. Okolo neho – aj okolo Bena a Tess – sa objavil oranžový vír.

Pohľad na obrovské množstvo stúpajúcich rýb bol naozaj neprijemný. Alei sa zdalo, že dokonca menia farbu. Áno, sú schopné prispôbiť sa svojim sfarbením prostrediu! Jedna ryba bola ešte pred chvíľou hnedá ako bahno na dne, no odrazu sa zmenila na jasnozelenú – mala presne taký odtieň ako plastová fľaša, okolo ktorej práve plávala. Sú to vari... rybie chameleóny?

Vtom si všimla, že aj nad ňou sa vznáša oranžový vír. Zdalo sa jej, že ryby hľadajú priamo na ňu. Alebo si to len

nahovára? S búšiacim srdcom sa pokúsila zaostriť, aby videla ešte lepšie. Áno, ryby sa dívajú priamo na ňu!

Čo je toto? Okolo rybích tiel sa vznášali lesklé ružové prstence. Z predchádzajúcich výprav už Alea vedela, čo to znamená. „Sú neškodné!“ zvolala. „Nič nám neurobia!“

Sammy neisto blúdil pohľadom z Bena na ňu. Ben pokrútil hlavou.

Alea si však bola stopercentne istá. „Ony...“ začala, ale zarazila sa uprostred vety. V tej chvíli si totiž všimla ešte niečo: zo zavalitých tiel rýb začali na všetky strany vystreľovať biele svetelné lúče.

Mysle jej pracovala na plné obrátky. S týmto farebným úkazom sa ešte nestretla. V nasledujúcom okamihu sa jej v hlave sformuloval jeho jasný význam: *Odhalit!* Zmätene zdvihla obočie. *Čo to má znamenať?*

Odrazu sa niečo zmenilo. Alea nedokázala presne povedať čo, ale čosi... sa pohlo. Bolo to, akoby niekto zdvihol závoj, ktorý mala pred tvárou, bez toho, aby o tom vedela.

Keď to uvidela, zostala stáť s otvorenými ústami. Tu, hneď vedľa poľa s červeným papradím, je zrúcanina!

Hoci to bolo neuveriteľné, priamo pred ňou stála stará polorozpadnutá budova, ktorú ryby dosiaľ evidentne maskovali. A teraz ju odhalili!

Ešte vždy s otvorenými ústami sa obrátila k ostatným. Vidia aj oni tú zrúcaninu? Nie! Tess, Sammy a Ben

naďalej civeli na ryby, smerom k budove sa nedíval nikto z nich.

„Prosím, ukáľzte to aj ostatným!“ poľiadala Alea ryby. „Sú to moji kamaráti.“

Sammy zmätene naklonil hlavu, akoby sa chcel spýtať: *Āo nám majú ukáľzat?*

V nasledujúcej sekunde sa mykol, krátko nato aj Ben a Tess. S doľiroka otvorenými oĀami hľadeli na polorozpadnutý dom.

„Vďaka!“ zavolala Alea na ryby.

Ryby sa medzitým sformovali okolo domu ako strážcovia. Obklopoval ich ruľovo-zelený veniec.

Teraz to Alea okamľite pochopila. „Môľžeme ísť dovnútra!“ zakriĀala a zamáľvala na ostatných.

Ben a Sammy si vymenili prekvapené pohľady. Tess vyzerala otrasená, ale oĀi sa jej od zvedavosti blýskali.

Ben ukáľzal vztýĀený palec.

Tess zrejme boľovala sama so sebou, nakoniec vľak prikvľvala.

Sammy vzruľšene páľdľoval rukami.

Alea pláľvala napred a jej traja kamaráti sa drľžali tesne za ňou. Prepláľvali cez okrúhly vstupný oblúk a dostali sa do miestnosti, ktorá pripomáľnala kuchyňu. Alea sa rozhľiadala okolo seba. Toto je normáľny dom na bývanie! Na stene viseli rľžne noľe a zvláľstne nástroje, vedľa nich bolo niekoľko misiek a ďalľších nádob. O nieĀo ďalľej boli veľké uzatvorené koľe – urĀite preto, aby sa ich

obsah nevysypal a nestratil vo vode. Na druhej strane miestnosti stálo niekoľko skriň. Alea k nim doplávala a jednu otvorila. Bola plná červeného papradia. „To sú zásobárne,“ zamumlala.

Sammy otvoril ďalšiu skriňu, v ktorej sa nachádzalo niečo, čo pripomínalo cibuľu.

Alea plávala po miestnosti. Zo stropu viseli siete, ktoré pôsobili veľmi pohodlne. *Sú to posteľe?*

Tess priplávala k Alei. Vyzerala roztrasene a Alea sa na ňu pozrela s otázkou v očiach. Tess statočne prikývla. Jej farby signalizovali kombináciu strachu a odvahy a Alea ju obdivovala, že napriek všetkému sa s nimi vydala dovnútra.

Na rozdiel od nej už nijaké obavy necítila. Naopak. V tomto podvodnom dome sa cítila nesmierne príjemne. Dokonca uvažovala, aké by asi bolo, keby bývala na morском dne. Zároveň však pociťovala silnú túžbu cestovať a radšej byť stále v pohybe než večne na jednom mieste.

Fascinovane plávala ďalej. Tess ju nasledovala. V ďalšej miestnosti sa v stene nachádzalo obrovské množstvo rozmanitých zásuviek. Keď Alea jednu otvorila, vyplával z nej podlhovastý kus dreva, ktorý mal na konci pripevnené chaluhy. Alea tú vec chytila a prekvapene ju otáčala v rukách. Z druhej strany na ňu vykukla tvár. Bola namaľovaná na dreve a už trochu ošúchaná. „Bábika!“ zvolala. Celkom určite to bola bábika – chaluhy predstavovali vlasy. Detská hračka!

Tess si od nej bábiku prekvapene vzala a zo všetkých strán si ju prezerala. Na Aleu medzitým doľahol obrovský smútok. Tu bývala rodina s deťmi! Znovu sa zadívala na bábiku a v tej chvíli si uvedomila, že sa nachádzajú v obydlí morských ľudí. Tvár bábiky vyzerala rovnako ako ľudská tvár, ibaže za ušami mala jasne viditeľné žiabre.

K dievčatám priplávali aj Ben so Sammym. Ben mal v ruke niečo, čo pripomínalo kosu s košom, a začal im to ukazovať. Určite to bolo pôvodne určené na zber červeného papradia.

Sammy ťahal Aleu za sebou, aby spolu preskúmali ďalšie miestnosti a ich zákutia. Alea považovala za najzaujímavejšiu kuchyňu. Tu bolo totiž viac než jasné, že morskí ľudia viedli úplne „normálny“ život. Boli tu dokonca aj skutočné hrnce, cez ktoré bola natiahnutá hustá sieť. Alea si pomyslela, že v hrncoch sa určite nedalo nič zohrievať, pretože pod vodou oheň nehorí. Vzápätí však musela zmeniť názor. Keď pátrala v ďalších skrinkách, našla veľmi zvláštny predmet. Bol malý, svetlohnedý a mal elipsovité tvar. Vyzeral ako veľký marcipánový zemiak. Alea tú vec skúmala, otáčala ju v ruke a uvažovala, na čo asi slúžila. Keď po chvíli náhodne prešla palcom po spodnej strane zemiaka, tá vec sa otvorila a vzápätí začal zvnútra vytekať zelený plameň. Alea sa preľakla, zalapala po dychu a zemiak pustila. Oheň razom zhasol.

Sammy marcipánový zemiak zdvihol, palcom prešiel po jeho spodnej časti, ale nič sa nestalo. Keď to po ňom znovu skúsila Alea, zelený plameň sa zase objavil. Oheň však skutočne *tiekol*. Keby to nebolo nemožné, Alea by tvrdila, že je to tekutý oheň.

Vzala hrniec a ohnivý zemiak pod ním pridržala. Oheň sa okamžite rozšíril a pevne sa prichytil na povrchu hrnca. Prispôbil sa jeho tvaru a zdalo sa, že nádobu zahrieva. O niekoľko sekúnd bol hrniec taký horúci, že ho musela pustiť.

Fascinovane si tú vec prezerala a potom si ju strčila do vrečka.

Keď nakoniec dom opúšťali, ryby zrúcaninu stále strážili. Zväčšili však kruh a vďaka tomu si Alea za strechou domu všimla ďalšie stavby. Je tam azda ešte jeden dom? Vyplávala trochu vyššie, aby sa mohla lepšie pozrieť, a to, čo uvidela, jej vyrazilo dych.

Ostatní na ňu spýtavo hľadeli.

„Podťe za mnou,“ zavolala na nich priduseným hlasom, lebo v hrdle mala obrovskú hrču. Zhora totiž všetko jasne videla.

Celú dedinu.

Na morskom dne nestál iba jeden dom. Boli tu trosky celej dediny! Vo veľkom údolí sa nachádzalo niekoľko desiatok domov. Žilo tu celé spoločenstvo morských ľudí. Bolo ich veľa. A mali deti. Alea cítila, ako sa jej do očí tlačia slzy.

Ostatní sa k nej pridali. Chvíľu tam všetci len tak stáli v nemom úžase. Tess si všimla, aká je Alea rozrušená, a chytila ju za ruku. Alea ju pevne stisla a mlčky prehľadala slzy. Svojim pocitom a myšlienkam sa však nemohla ubrániť. Žili tu jej rodičia? Nie je to náhodou miesto, kde sa narodila?

Zhlboka sa nadýchla žiabrami a snažila sa spamätať. Už by sa mali vrátiť na hladinu. „Koľko ešte máte vzduchu?“ opýtala sa.

Ben sa pozrel na ukazovateľ a rukou dal znamenie, že je čas na návrat.

Alea sa obrátila k rybím strážcom a povedala: „Ďakujem, že ste nám to ukázali.“

Okolo rýb tlela sieť zafarbená do teplého hnedého odtieňa. *Zahaliť!* pochopila a presne v tom okamihu sa celá dedina stratila. Akoby odrazu zmizla. Jednoducho bola preč a namiesto nej zostalo iba holé morské dno plné bahna a odpadkov. Len zopár vznášajúcich sa plastových téglikov prezrádzalo, že pred chvíľou sa tu hýbalo niečo veľké.

Ben vyzeral šokovaný. Sammy bol mĺkvy a zarazený, Tess nechápavo krútila hlavou.

Alea sa pohla prvá. Niekoľkými rýchlymi tempami ešte raz doplávala k poľu s červeným papradím a natrhala ho toľko, koľko bola schopná odnieť. Potom sa vrátila k svojim kamarátom.

„Musíme už ísť,“ vyhlásila a na čele skupiny sa pomaly

vydala nahor. Ben jej predtým vysvetlil, že prirýchle vynorenie z hĺbky je pre pľúca normálnych ľudí veľmi nebezpečné. Keďže ešte mali dosť času, ku *Crucis* sa vynorili pozvoľna.

Sammy vzal Alei trs červeného papradia, aby sa mohla lepšie pohybovať, a o chvíľu bok po boku pomaly vyplávali na hladinu. Alea sa už zo svojich výletov vedela bezpečne vracieť na loď, lebo sa naučila rozpoznávať svoju stopu. Zistila, že pri každom potopení za sebou zanecháva vo vode svetlozelenú cestičku, ktorú potom môže sledovať a ktorá ju dovedie naspäť ku *Crucis*. Ostatné bytosti vo vode pravdepodobne tiež zanechávajú nejaké stopy, ale ešte nevedela, ako ich môže rozpoznať v spleti farieb a tvarov.

Zrazu niečo začula.

Bolo to volanie. Presnejšie povedané spev.

Ten zvuk v nej okamžite vyvolal obrovskú radosť. Bolo to, ako keby konečne našla správny kľúč do zámky a mohla odomknúť.

Ostatní ten zvuk zrejme začuli tiež, lebo Ben sa začal pátravo rozhliadať na všetky strany.

Potom ich Alea uvidela. Bola to malá skupinka sviňúch, ktoré sa k nim rýchlo blížili.

Srdce jej poskočilo od radosti. Doteraz stretla veľryby len raz, no už vtedy cítila, že z nich vyžaruje čosi jedinečné.

Ben, Sammy a Tess vzrušene ukazovali na veľryby, ktoré doplávali takmer k nim. Ich telá boli úplne

zahalené v ružových a zlatožltých bublinkách. Keď k nim dorazila prvá, pretiahla sa okolo Aley a začala sa o ňu obtierať hlavou. Ostatné ju napodobnili a Alea sa nadšene zasmiala. Šťastne zvieratá hladkala a hlavu si kládla na ich chladnú kožu.

Jedna veľryba vydala akýsi zvuk, odplávala kúsok ďalej a otočila sa k nej. Potom to ešte raz zopakovala.

Alea pochopila. Chce, aby šla s nimi. Pozýva ju, aby ich sprevádzala!

Bola ako zelektrizovaná. Zaplavila ju hlboká túžba, ktorá jej zahmlievala všetky ostatné zmysly. Chce odplávať s veľrybami. *Musí.*

Keď sa vydala za nimi, cítila sa slobodne a ľahko. Obklopili ju aj ďalšie jedince a šťastne sa točili dookola.

Odrazu si Alea uvedomila, že ju niekto ťahá za ruku. Udivene sa otočila. Bol to Ben! Pevne ju držal. Čo od nej chce? Teraz ňou navyše začal triasť.

Alea sa zľakla a zalapala po dychu. V tom okamihu jej to došlo. Takmer odplávala s veľrybami! Naozaj to chce?

Sviňuchy na ňu spýtavo hľadeli. Čo sa to s ňou stalo? Akási obrovská sila ju ťahá k veľrybám. Je taká intenzívna, že jej pomaly nevládze vzdorovať. Existuje však ešte niečo, po čom jej srdce túži. Musí sa rozhodnúť.

Rozhodla sa srdcom.

„Nemôžem,“ smutne povedala veľrybám. „Nemôžem ísť s vami. Bežte!“ zvolala a zaháňala sa pritom rukami. „Zostanem tu.“

Veľryby sa jedna za druhou otočili. Okolo ich tiel sa rozprestrel tmavofialový tieň. *Sú sklamané*, pochopila Alea a pichlo ju pri srdci. Svoje rozhodnutie napriek tomu neľutovala. Musí sa vrátiť na *Crucis*. Priplávali k nim Tess so Sammym. Chlapec urobil pohyb, akoby si chcel zotrieť z čela pot.

„Prepáčte,“ hlesla Alea. „Plávame ďalej,“ dodala a spolu sa vydali na spätočnú cestu k lodi.

Posledná morská panna

„Bomba!“ zvolal Sammy, len čo vyplul náustok. „Tomu hovorím dobrodružstvo!“

Práve vyliezli po rebríku na *Crucis* a preskočili zábradlie. Kyslíkové fľaše boli takmer prázdne, ale všetci sa našťastie dostali k lodi včas.

Ben si zložil z tváre masku. „Preboha, Alea, naozaj si chcela s tými veľrybami odplávať? Bola si ako zhyponotizovaná!“

Chcela odpovedať, no vtom si niečo uvedomila. „Stratila som červené papradie!“ vyľakane zvolala a zadívala sa na svoje prázdne ruky. „Zrejme som ho pustila, keď som plávala s veľrybami!“

Odrazu jej niekto čímsi zamával pred nosom. „Na Samuela Draca sa môžeš vždy spoľahnúť!“ vyhlásil Sammy a pyšne vytasil trs papradia, ktorý priniesol na palubu.

„Vďaka! Sammy, si najlepší!“

Sammy súhlasne prikývol a s úsmevom skonštatoval: „Som ten najlepší Sammy. Za to si určite zaslúžim objatie!“

Alea si ho pritiahla k sebe a pevne ho objala. „Vďaka, ty objímací typ.“

Tess sa od nich odvrátila a tvárila sa ešte mrzutejšie než inokedy. Alea ju už poznala dosť dobre na to, aby vedela, čo to znamená: kamarátka mala trápny pocit vždy, keď nemohla zostať tou chladnou Tess, ktorá má všetko pod kontrolou. Pod vodou mala strach a všetci si to všimli, preto sa teraz cítila veľmi nepríjemne. Bola v tom priama úmernosť: čím nepríjemnejšie sa cítila, tým mala horšiu náladu.

„Kde je Lennox?“ opýtal sa Ben.

„Tam!“ Alea ukázala na kapitánsky mostík. Lennox sa opieral o dvere a z miesta, kde stáli, ho bolo dobre vidieť. To, že ho ostatní prehliadli, ju neprekvapilo. Väčšinou si ľudia Lennoxu na prvý pohľad nevšimnú a objavia ho až vtedy, keď sa poriadne zadívajú. Spôsobovala to časť jeho... mágie.

„Naozaj!“ vyhrkol prekvapený Ben. „Tam je.“ Zamával mu a zakričal: „Škorpión, poď k nám!“

Lennox k nim podišiel. „Čo sa deje?“ opýtal sa a skúmavo sa zahľadel na Aleu. „Si úplne bez seba.“

Zjavne to na nej bolo vidieť. „Stalo sa niekoľko fakt čudných vecí,“ zamumlala.

„Veď som povedal, že sa vydáme preskúmať skryté tajomstvá hlbokých morí!“ triumfálne vyhlásil Sammy, zatiaľ čo sa snažil dostať z plaveckých plutiev. „A okrem toho som ti priniesol červené papradie.“

„Vďaka,“ zašomral Lennox a zadíval sa na papradie, ktoré Sammy položil vedľa neho na debnu. Potom sa spýtavým pohľadom opäť pozrel na Aleu.

„Zavolala som pátračku Patríciu,“ začala vysvetľovať. „Doviedla nás k obrovským poliam s červeným papradím.“

„A vedľa tých polí bolo niečo schované v bahne!“ skočil jej Sammy do reči. Už mal vyzlečený neoprénový oblek a ležal natiahnutý na drevenej podlahe. „Keď sa všetky tie ryby zdvihli z dna, myslel som si, že omdliem.“

Tess sa posadila vedľa neho.

„Aké ryby?“ zaujímal sa Lennox.

„Ropušnice,“ vysvetlil Ben a aj on sa posadil na zem vedľa Tess. „Sú veľmi jedovaté. Preto som sa tak hrozne zľakol, keď sa ich okolo nás odrazu objavilo tak veľa.“

Alea si sadla vedľa Bena. „Sú ropušnice schopné meniť farbu podľa okolia?“

„Áno, sú majstrami maskovania. To si môžeš prečítať v každej encyklopédii.“ Zasmial sa. „Rozhodne tam však nenájdeš nič o tom, že by okrem seba dokázali maskovať aj niečo iné!“

Lennox si čupol vedľa Aley. Na tvári sa mu striedal prekvapený výraz so znepokojeným. „Tie ryby niečo skrývali?“ opýtal sa. „Aj viete čo?“

„Trosky dediny,“ vyhrkol Sammy. „Na morskom dne sú staré opustené domy!“

„Dedina?“ Lennox zvrátil obočie. „To myslíte vážne?“

Alea prikývla. „Predpokladám, že je to opustená dedina morských ľudí.“

Lennox sa na ňu uprene zadíval.

Alea vedela, čo si myslí. „Znamená to, že pod vodou existovala celá spoločnosť,“ vyslovila nahlas svoju domnienku. „Nielen sem-tam jednotliví morskí ľudia, ale niečo ako civilizácia.“

„Áno, určite to znamená presne to.“ Zdalo sa, že Lennox usilovne premýšľa.

Chvíľu všetci vzrušene hovorili jeden cez druhého – okrem Tess, ktorá ďalej mlčala.

„No kde sú všetci?“ chcel vedieť Ben.

Túto otázku si Alea položila už aspoň sto ráz.

„A čo sa s nimi stalo?“ pridal sa Lennox a tiež si sadol. Pritom sa dotkol jej kolena. Alei bolo odrazu horúco a zima zároveň, preto nohu rýchlo odtiahla.

„Vymreli?“ položil Ben ďalšiu otázku, nad ktorou Alea tiež veľa ráz premýšľala.

„Možno len žijú niekde inde,“ uvažoval Sammy. „Nevymreli, ale... vystaňovali sa!“

Alea sa mimovoľne usmiala.

„Zamyslite sa! Kto by chcel žiť v špinavom Lamanšskom prielive?“ zvolal Sammy. „Ja by som sa na ich mieste určite presťahoval do Karibiku.“

To sa už smial aj Ben. „Jamajka?“

„Áno! Mali by sme spolu ísť na Jamajku a pohľadať ich!“ navrhol Sammy.